

	Tvungen Tjeneste Kr. mdl.	Frivillig Tjeneste Kr. mdl.
Kornerter.....	75	91—98
Korporaler.....	70	75—82
Reservehaandværkere af Kategori II....	70	75—82
Underkorporaler....	66	66
Menige.....	45—60	45—60

I Erkendelse af den Betydning, den ønskede Kontingentfrihed maa formodes at ville have for Hæren med Hensyn til Tilgangen af frivillige, har Arbejdsministeriet ment at burde tiltræde de af Krigsministeriet anførte Betragtninger. Det bemærkes herved, at man ikke har fundet, at en Ordning, hvorefter de paagældende henvises til at søge Hjælp efter Forsorslovens § 281 til Betaling af de omhandlede Kontingenter, vil være tilstrækkelig effektiv. Under Hensyn hertil har man fremsat nærværende Ændringsforslag.

Af Hensyn til mulige Ændringer i Hærens Organisation har man ikke anset det for praktisk at angive i Lovteksten de særlige Kategorier af værnepligtige, for hvilke Kontingentfriheden skal faa Betydning, men stiller i Stedet Forslag om, at en nærmere Fastsættelse af, hvilke Grupper af Militærpersoner, der til enhver given Tid skal omfattes af Loven, overlades til Administrationen.

Bestemmelsen kan ogsaa finde Anvendelse paa frivillige værnepligtige i Marinen, men efter Oplysning fra Marineministeriet er Spørgsmaalet ikke aktuelt.

I Overensstemmelse med den inden for Arbejdsløhedskasserne gældende Praksis, hvorefter arbejdsløse, der oppebærer Understøttelse fra Arbejdsløhedskassen eller Fortsættelseskassen, ikke er fritaget for Kontingentbetaling, stilles der endvidere Forslag om, at Kontingentfritagelsen kun gælder i Tilfælde, hvor den militære Pengeløn beregnet pr. Dag er mindre end den Dagpengehjælp med Tillæg af eventuelle Børnetillæg, der kunde ydes vedkommende som arbejdsløs gennem Arbejdsløshedsforsikringen. For ikke at gøre Bestemmelsen om Kontingentfrihed helt eller delvis illusorisk har man herved ment at maatte se bort fra de med Militærtjenesten forbundne Naturalydelse og alene regne med den ydede Pengeløn. Paa den anden Side har man ved Opgørelsen af Arbejdsløshedssunderstøttelsen ikke medregnet Huslejhjælp.

Medens man paa den ene Side ikke har fundet det rigtigt, at den omhandlede Kontingentfrihed kan ydes uden Tidsbegræns-

ning, har man dog fundet det upraktisk, at der i selve Lovbestemmelsen fastsættes en bestemt ufravigelig Frist. Man stiller derfor Forslag om, at det overlades til Arbejdsministeren efter Forhandling med Forsvarsministeren og Arbejdsnævnet at fastsætte det Tidsrum, inden for hvilket Fritagelsen skal gælde. Det bemærkes herved, at den samlede Tjenestetid, pligtig og tvungen, ifølge Oplysning fra Krigsministeriet for Tiden kun undtagelsesvis overstiger 2 Aar, og at det er Tanken indtil videre at fastsætte Fristen til dette Tidsrum.

De nye Bestemmelser i 2. Punktum kommer principielt ogsaa til Anvendelse ved Indkaldelse til tvungen Tjeneste, men vil ifølge Sagens Natur næppe her kunne faa nogen praktisk Betydning.

Bestemmelsen i 3. Punktum svarer til de hidtil gældende Regler.

Den foreslaede Ændring i sidste Punktum er af rent formel Art.

Stk. 5, 2. og 3. Punktum. Ifølge § 16, Stk. 5, 1. Punktum, gælder der i Arbejdsløshedsloven normalt en Ventetid paa 6 Dage, der dog i Vedtægten kan forlænges til 15 Dage. Ved Lov Nr. 338 af 29. Juli 1942 føjedes hertil en Bestemmelse om, at Ventetiden for Medlemmer, der i 6 Maaneder forud for et Arbejdsophør har oppebaaret en Løn, der i Forbindelse med oppebaaret Arbejdsløshedssunderstøttelse svarer til hans eller Fagets gennemsnitlige daglige Arbejdsindtægt for et længere Tidsrum end 6 Maaneder, vil være at forlænge med dette større Antal Dage.

Bestemmelsen fandt i Tiden efter dens Ikrafttræden en ikke ringe Anvendelse dels over for Medlemmer beskæftiget ved Arbejde for den tyske Værnemagt, dels over for Medlemmer beskæftiget ved Tørvearbejde o. l. Efter Værnemagtsarbejdets Bortfald og efter at Tørvearbejdet lønmæssigt er kommet ind i fastere Rammer, finder Bestemmelsen meget sjældent Anvendelse.

Under Hensyn til, at det med Ordningens Gennemførelse forbundne administrative Besvær ikke nu staar i noget rimeligt Forhold til Betydningen af Ordningen, foreslaas Bestemmelsen ophævet.

Stk. 5, nyt 2. Punktum. Efter den gældende Regel i § 16, Stk. 5, 1. Punktum, skal et Medlem som foran nævnt ved Paa-begyndelsen af en Arbejdsløshedsperiode gaa en Karenstid paa mindst 6 Dage, forinden han bliver berettiget til Understøttelse. I Henhold til § 16, Stk. 7, skal han dog kun gaa Karenstid, hvis han, siden han sidst oppebaar Understøttelse, har haft Arbejde af